

คนเรามีความเชื่อเรื่องหินในธรรมชาติ นานานัม หลายๆ หินมีปีก์ว่าได้ เพราะคนสมัยโบราณต้องอาศัยหินเป็นอาวุธ เป็นเครื่องมือหากิน จนมีคนตั้งยุค ตั้งเวลา ว่ามนุษย์สมัยหิน หมายถึงเก่าสุดเก่าโบราณที่สุด มาวนนี้เลี้ยงเอาเรื่องหิน มาเล่านั่นคือ หิน เชียด.

คนเรานี้เก่งกว่าสัตว์กีเพราะมีความสังเกต มีความสร้างสรรค์เอาสิ่งรอบตัวมาเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก สร้างความรู้ สร้างตัวมากมาย อย่างเช่นเวลาไปอยู่ในป่า สมัยก่อนคนกีสังเกตว่า ตรงไหนบ้างที่สัตว์มันชอบไปอยู่ ไปอาศัยเป็นประจำ กีสังเกตว่าที่นั่น แหล่งคือสถานที่หรือสิ่งนั่นแหล่งคือสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้คน จึงนำเอาสิ่งนั้นๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

นับเวลานานผ่านไป ประสบการณ์ บอกว่าที่ได้มีกัน เขียวด อยู่พวกเขาก็บอกต่อๆ กันมาว่า ที่นั่นเป็นสถานที่เย็น มีความชุ่มฉ่ำ นำความสุขมาให้ ประสบการณ์หรือความรู้นี้ บอกต่อๆ กันมานานนับหลายชั่วอายุคน

ปัจจุบันมีหลายๆ คนศึกษาเรื่องเกี่ยว กับหิน พลังของหินชนิดต่างๆ ความลึกลับ

เขียวด ชื่อหินคนล้านนา พฤษภาคมการสังเกตหิน ในธรรมชาติ

ความอัศจรรย์ อย่างเช่นชาวธิเบต ชาวภูฐาน และประชาชนในประเทศไทยก่อนหน้าอย่างร้อย ประเทศา มีความเชื่อเรื่องอิทธิพลของหิน จนหิน บางก้อนถูกนำมาเป็นเครื่องรางของขลังสร้าง พลังให้ผู้คนมีชีวิตเป็นสุขมากมาย

หันกลับมาในล้านนาไทยเราก็มีความ เชื่อเรื่องหินไม่แพ้ชาติอื่นๆ เช่นเวลาเราไปเที่ยว ตามถ้ำคนสมัยก่อนจะอธิษฐานเคารพเจ้าหิน งอกหิน ยื้อยางจากถ้ำมา เช่นห้มือดีมีเชื่อว่าใน หม้อจะมีความเย็นอยู่ตลอดเวลา เพราะ

คนสมัยก่อนจะดวงน้ำไว้ในหม้อน้ำ หากจะดื่ม จะใช้น้ำบวบ(กระบวย) ตักน้ำจากหม้อขึ้นดื่ม ไม่เหมือนทุกวันนี้ที่ดื่มน้ำจากขวด บาง คนจะไปหาก้อนหินจากลำห้วยก้อนสวยๆ ขาดใส่คล้ายไข่ มาล้างให้สะอาด นำไปในหม้อ ข้าวแช่(หม้อข้าวหม่า) เชื่อกันว่าจะทำให้ข้าว สารที่แช่สุกเร็วเวลาที่เราหนึ่งจะทำให้ข้าวอ่อน นุ่มเป็นตัน ในเรื่องนี้จะเล่าอีกรึ่งในวันต่อไป

ส่วนบางคนเมื่อไปในป่าจะสังเกต กันเขียวดว่าอยู่บนหินก้อนใดเป็นประจำ เมื่อเข้า ป่าที่ไร่กีเห็นกัน เขียวดภาวะอยู่บนหินก้อนนั้น เสนอ พวกราชก็จะอธิษฐานขอหินก้อนนั้นจาก เจ้าป่าเจ้าเขา เพื่อเอามาไว้ใกล้ๆ กันขึ้นได(บันได) เพื่อให้เกิดความชุ่มเย็น เพราะบ้านสมัยก่อน จะมีหม้อช่วย(ล้าง) ตืน(เท้า) ไว้ที่หัวบันไดด้าน ล่าง ก่อนเขียนบ้านจะต้องช่วยตืน(ล้างเท้า) ให้สะอาดก่อนเขียนไปบนบ้าน จนมีคำพังเพยกันว่า "หัวกระไดไม่แห้ง" นั้นแหล่

พวกราชที่กัน เขียวด หรือสัตว์ชอบ อยู่ผู้คนเรียกชานบอกต่อๆ กันมา "หินเขียวด" บ้าง ชาวบ้านบางแห่งก็เรียกกันว่า "หินกบ" บ้างแล้วแต่ชาวบ้านแต่ละแห่ง แต่ละที่จะเรียก ชาน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของถิ่นฐาน

แต่ที่แน่ๆ หินกับคนอยู่ด้วยกันมา นานเท่านานนานกว่าที่เราจะไปสืบค้นว่า ณ จุด ใด เวลาใดที่ผู้คนเริ่มใช้หินให้เป็นประโยชน์ ต่อตนเองเป็นก้อนแรก แต่ที่แน่ๆ อีกรึ่ง หิน ที่เราเห็นทุกวันนี้ย่อมเกิดก่อนสิ่งมีชีวิต บนโลกนี้แน่นอน.

ข้อมูลภาพ หินเขียวดในป่าห้วยแม่ ตะไคร้ กิ่งแม่อ่อน จ.เชียงใหม่

โดย นิคม พรหมมาเทพย์